

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 245.325 van 27 augustus 2019
in de zaak A. 226.433/XIV-37.845**

In zake: Abdul Satar RATIKHEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Diana KAMINSKAYA
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 oktober 2018, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 13 september 2018 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

XIV-37.845-1/6

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2019.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Diana Kaminskaya, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Anja Billooye, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt naar eigen zeggen België binnen op 9 juli 2018 en hij dient op 11 juli 2018 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 oktober 2001. Verzoeker wordt dezelfde dag onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Universitair Ziekenhuis Antwerpen ondergaat verzoeker op 19 juli 2018 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar.

Op 13 september 2018 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede van Jongheer Abdul Satar RATIKHEL door de dienst Voogdij van

rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd door de verwijzing naar de “conclusie” van het medisch onderzoek vermits deze blijkt te zijn gesteund op slechts één van de drie uitgevoerde onderzoeken. Het ontbreken van elke formele motivering over de reden waarom voor de leeftijdsschatting slechts rekening wordt gehouden met de resultaten van het orthopantomogram vormt op zich reeds een schending van de formelemotiveringsplicht. Uit niets blijkt dat de verwerende partij zelf begrijpt waarom voor de “conclusie” van het medisch onderzoek geen rekening is gehouden met de twee andere onderzoeken. Volgens verzoeker volstaat de motivering van de bestreden beslissing niet om deze voor hem zeer nadelige beslissing te dragen, gelet op de tegenspraak tussen de verschillende onderzoeken, waarvan de hand-polsradiografie toelaat te besluiten dat verzoeker op dat ogenblik de leeftijd van 18 jaar nog niet had bereikt. Verzoeker stelt daarenboven vast dat hem geen informatie ter beschikking werd gesteld over de keuze van de referentiepopulatie, die steeds subjectief is en derhalve minstens enige duiding en motivering vereist.

Beoordeling

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De bestreden beslissing is, wat het medisch onderzoek betreft, formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de bestreden beslissing wordt vermeld. Het is hierbij niet vereist dat de beslissing eveneens aangeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd noch dat de resultaten van het medisch onderzoek samen met de bestreden beslissing worden betekend. Te dezen luidt de in de bestreden beslissing vermelde conclusie van het medisch verslag:

“Op basis van het voorafgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Ratikhel Abdul Satar op datum van 19-07-2018 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22.5 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is.”

Bovendien blijkt uit het middel dat verzoeker kennis heeft van de resultaten van de drie uitgevoerde onderzoeken, te weten het orthopantomogram, het onderzoek van de sleutelbeenderen en de hand-polsradiografie die in het medisch verslag van 19 juli 2018 zijn opgenomen, en zich verzet tegen de beoordeling ervan in de bestreden beslissing.

Uit het feit dat de eindconclusie van het leeftijdsonderzoek overeenstemt met de resultaten van één deelonderzoek, volgt op zich geen schending van de formelemotiveringsplicht. Verzoeker gaat er overigens aan voorbij dat de leeftijd op basis van de hand-polsradiografie weliswaar met een redelijke wetenschappelijke zekerheid wordt geschat op 19 jaar of ouder met een standaarddeviatie van 1,5 jaar voor de benedengrens, doch dat daarbij ook wordt aangehaald dat de standaarddeviatie voor de bovengrens veel hoger kan liggen en wordt vermeld “dat er een volledige fusie [...] van de distale diaphyse en epifyse van de radius [is], wat overeenkomt met een volwassen skelettale leeftijd”. De radiografie van het sleutelbeen blijkt eveneens te wijzen op een leeftijd ouder dan 18 jaar.

Tot slot houdt de formelemotiveringsplicht niet in dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven met welke referentiepopulatie verzoeker wordt vergeleken.

Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tot nietigverklaring.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig augustus tweeduizend negentien, door de Raad van State,
XIVe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Carlo Adams